

தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் வேளை வந்துவிட்டது - எண் ஒன்று

உயிரோடிருப்போரின் நியாயத்தீர்ப்பும் 9/11-ன் தீர்க்கதரிசன
முக்கியத்துவமும்

Jeff Pippenger
2024-12-18

மிகவும் நீண்ட காலமாக, உண்மையில் 9/11 நிகழ்வுக்குப் உடனடியாகப் பின்னரிருந்தே, ஜீவனுள்ளவர்களின் நியாயத்தீர்ப்பு 9/11 அன்று ஆரம்பித்தது என்று நாம் இடையறாது போதித்து வந்திருக்கிறோம். முற்றிலும் வேறுபட்ட திசைகளிலிருந்து இதனை ஆதரித்த எண்ணற்ற வேதாகமச் சாட்சிகளின் மூலம் நாம் இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொண்டோம். 2023 ஜூலை மாதத்திலிருந்து, 9/11 அன்று ஆரம்பித்த ஜீவனுள்ளவர்களின் நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றிய இன்னும் அதிகமான விவரங்களை, 9/11க்குப் பிறகு விரைவில் கண்டறியப்பட்ட விவரங்களைவிட மேலுமாக, நாம் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஜீவனுள்ளவர்களின் நியாயத்தீர்ப்பு ஏன் 9/11 அன்று ஆரம்பித்தது? ஜீவனுள்ளவர்களின் வேதாகம நியாயத்தீர்ப்பு என்றால் என்ன?

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்ற புத்தகத்தின் முதல் அதிகாரத்தில், கிறிஸ்துவைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படும் முக்கிய பண்பு என்னவெனில், அவர் ஆல்பாவும் ஒமேகாவும், ஆரம்பமும் முடிவும், முதலும் கடைசியும் ஆவார் என்பதே. யோவானுக்கு, இருந்தவற்றை எழுதும்படி அவர் கட்டளையிட்டபோது, தமது குணாதிசயத்தின் அத்தகைய பண்பிற்கே உரிய ஒரு முன்மாதிரியை அவர் அளிக்கிறார்; அப்படிச் செய்வதன் மூலம், யோவான் வரப்போகிறவற்றையும் எழுதிக்கொண்டிருப்பார். இயேசு எப்போதும் முடிவை ஆரம்பத்தின் மூலம் விளக்குகிறார். அதுவே அவர் யார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

வேதாகமம் இயேசுவை வசனமாக அடையாளப்படுத்துகிறது. வேதாகமத்தின் முதல் புத்தகமான ஆதியாகமம், 'ஆரம்பம்' என்று பொருள் தருகிறது. வேதாகமத்தின் கடைசி புத்தகம் வெளிப்படுத்தின விசேஷமாகும்; ஆதியாகமப் புத்தகத்தில் முதலில் முன்வைக்கப்பட்ட சத்தியங்கள் வெளிப்படுத்தின விசேஷப் புத்தகத்தில் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. ஆதியாகமம் ஆல்பாவும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஒமேகாவும் ஆகும்; இவை இரண்டும் சேர்ந்து வசனமாகும்; அந்த வசனம் ஆல்பாவும் ஒமேகாவும் ஆகிய இயேசுவே ஆவார். தேவனுடைய கையொப்பம், அதாவது அவருடைய நாமம், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கையொப்பம், அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஒளி சத்தியம் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

ஒரு தீர்க்கதரிசனப் பகுதியின் விளக்கம் தேவனுடைய கையொப்பத்தை—அதாவது அவருடைய நாமத்தையும், அவருடைய குணாதிசயத்தையும்—தாங்கவில்லை எனில், அந்த விளக்கம் தவறானதாகும். தேவனுடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையை விளக்கும்போது பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய வேறு சோதனைகளும் உள்ளன; ஆனால், ஒருவர் எந்தச் சோதனையைக் பயன்படுத்தினாலும், அந்தச் சோதனை தேவனுடைய வார்த்தைக்குள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட சோதனைகள் இல்லையானால், மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட விளக்கங்களும் குறையும். ஆகையால், ஏன்? மேலும், என்ன? 9/11 அன்று ஆரம்பமான உயிரோடிருப்போருக்கான வேதாகமத் தீர்ப்புத்தீர்ப்பு தானா அது?

கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்ற புத்தகத்தில் தம்மை அறிமுகப்படுத்தும்போது, தம்மை ஆரம்பமும் முடிவும் என அடையாளப்படுத்துகிறார்; மேலும், தமது சித்திரத்தின் அந்த பண்பு எதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதை விளக்குவதற்காக தீர்க்கதரிசி யோவானைப் பயன்படுத்துகிறார். முழுப் புத்தகத்தின் செய்தியையே தம்மைப் பற்றிய ஒரு வெளிப்படுத்தலாக அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார். யோவானின் உலகத்தில் அந்நேரம் நிலவிக்கொண்டிருந்தவற்றை எழுதும்படி அவர் யோவானுக்குக் கட்டளையிடுகிறார்; அப்படிச் செய்வதன் மூலம், உலகத்தின் முடிவில் நடைபெறவிருப்பதையும் யோவான் பதிவு செய்து கொண்டிருப்பார். கிறிஸ்தவச் சபையின் ஆரம்பத்தில் இருந்த பன்னிரண்டு தலைவர்களில் ஒருவராக யோவான் இருந்தார்; ஆகையால், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஏழாம் அதிகாரத்தில் உள்ள ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்காயிரமும் பெருந்திரளான ஜனக்கூட்டமும் மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் கிறிஸ்தவச் சபையின் முடிவையும் யோவான் சித்திரிக்கிறார்.

வேதாகமத்தின் தர்க்கம் இதுவாகும்: இயேசு வார்த்தையாயிருக்கிறார்; அவரினாலே சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; அவர் தமது பிதாவோடுகூட எப்போதும் இருந்துவரும் வார்த்தையாயிருக்கிறார்; மேலும், அவர் தேவனுடைய வார்த்தையாயிருக்கிறபடியால், அவர் வேதாகமமுமாயிருக்கிறார். தேவனுடைய வார்த்தையின் கடைசி செய்தியில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் கிறிஸ்துவின் குணாதிசயத்தின் முதல் பண்பு இதுவே: அவர் ஒரு காரியத்தின் முடிவை, அதே காரியத்தின் ஆரம்பத்தினாலே விளக்குகின்றார். தேவனுடைய குணாதிசயத்தைப்பற்றிய இந்தச் சத்தியம் ஒருவரின் வேதாகமப் படிப்பில் பிரயோகிக்கப்படாவிட்டால், ஜீவனுள்ளோரின் நியாயத்தீர்ப்பு என்ன என்பதையும், அது ஏன் 9/11 அன்று ஆரம்பமானதையும், அதைவிட முக்கியமாக, அது ஏன் கிட்டத்தட்ட முடிவடைந்திருக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் உண்மையாக அறிந்துகொள்ள முடியாது.

ஆல்பாவு ம் ஓமேகாவு ம் என்ற கொள்கைக்கான ஒரு எடு த்து க்காட்டாக, பண்டைய இஸ்ரவேல் நவீ ன இஸ்ரவேலை மு ன்மாதிரியாகக் கு றி க்கி றது இது "உரையார்த்தமான இஸ்ரவேல் ஆவி க்கு ரிய இஸ்ரவேலை மு ன்மாதிரியாகக் கு றி க்கி றது " என்று ம் அடையாளம் காணப்படக்கூ ட ஒரு தீ ர்க்கதரிசனச் சத்தி யமாகு ம். இது எவ்வாறு வெளிப்படு த்தப்பட்டாலு ம், பண்டைய உரையார்த்தமான இஸ்ரவேலு ம் நவீ ன ஆவி க்கு ரிய இஸ்ரவேலு ம் தமக்கென ஒரு ஆரம்ப வரலாறையு ம் ஒரு மு டி வு வரலாறையு ம் உடையவையாகி ன்றன. அந்த நான்கு வரலாறு களி மூ ன்று கடந்தகாலத்தி ல் உள்ளன; இப்போது நாம் நான்காவது மற்று ம் இறு தி யான வரலாற்றி லே இரு க்கி றோம்.

கடந்த காலத்தின் மூன்று வரலாறுகள், பூமியின் வரலாற்றின் கடைசி தலைமுறையின் மூன்று சாட்சிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. அந்த மூன்று கடந்தகால வரலாறுகள், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகத்தில் நூற்று நாற்பத்திநான்காயிரம் என பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் தலைமுறையை அடையாளப்படுத்துகின்றன. நூற்று நாற்பத்திநான்காயிரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் மற்ற தீர்க்கதரிசன வரலாற்றுக் கோடுகளும் உள்ளன; ஆனால், நூற்று நாற்பத்திநான்காயிரம் என்ற எண்ணில் உள்ள தீர்க்கதரிசனச் சின்னவியல், நூற்று நாற்பத்திநான்காயிரம் என்பது பண்டைய நிஜ இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும், நவீன ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு சீஷர்களையும் பெருக்குவதன் மூலம் தீர்க்கதரிசனரீதியாகக் குறிக்கப்படுகிறவர்களே என்பதை உள்ளடக்குகிறது.

ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் என்பதற்கான மற்றொரு எடுத்துக்காட்டாக, வெளிப்படுத்தல் பதினான்காம் அதிகாரத்தின் மூன்று தூதர்கள் ஒரு ஆரம்பமும் முடிவும் கொண்ட வரலாற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். மில்லரைட் இயக்கம் அந்த மூன்று தூதர்களின் ஆரம்ப வரலாற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது; மேலும் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்காயிரம் பேரின் இயக்கம் மூன்றாம் தூதனின் செய்தியின் முடிவில் அமைந்த வரலாற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. ஆல்பா இயக்கம் 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22 அன்று விசாரணைத் தீர்ப்பின் துவக்கத்தை அறிவித்தது. ஓமேகா இயக்கம் உயிருள்ளவர்களின் தீர்ப்பின் துவக்கத்தை அறிவித்தது; அதன் ஆரம்பம் 9/11 என அடையாளப்படுத்தப்பட்டது.

உந்து தலி னால் எளிதி ல் நிலைநிறு த்தப்படக்கூ டி ய ஆல் பாவு ம் ஓமேகாவு பற்றி ய மூ ன்றாவது எடு த்து க்காட்டு இது வாகு ம்: ஆரம்பத்தி ல் மி ல்லரைட்டு களின் ஆல் பா இயக்கத்தி ல், பத்து கன்னியரின் உவமை எழு த்தெழு த்தாக நிறைவேறி யது . அந்த உவமை அக்காலத்தி ல் நிறைவேறி யதன் கு ழலி ல், சகோதரி வைட் மி ல்லரைட்டு களின் வரலாற்றை The Great Controversy என்னு ம் நூ லி ல் அடையாளப்படு த்து கி றா

மேலும், ஒரு நூற்று நாற்பத்தி நாலாயிரம் பேரின் ஒமேகா இயக்கம் பத்தினியரின் உவமையை எழுத்தெழுத்தாக நிறைவேற்றும் என்று அவர் போதிக்கிறார். முடிவை ஆரம்பத்தோடு ஒப்புணர்த்தும் கிறிஸ்து விழைந்து சுருக்கமான சாட்சிகள்.

பண்டைய இஸ்ரவேலின் தொடக்கத்தில், கதவுத் தூண்களின் மேல் இருந்த இரத்தத்தால் குறிக்கப்படுவதுபோல, கர்த்தர் எபிரெயர்களோடு உடன்படிக்கையில் நுழைந்தார்; இது, நிச்சயமாகவே, தேவனுடைய வார்த்தையில் "நள்ளிரவுக் கூக்குரல்" பற்றிய முதல் குறிப்பிடுதலாகும். ஞானஸ்நானம் என்பது கிறிஸ்துவோடு உள்ள உடன்படிக்கை உறவின் ஒரு அடையாளமாகும்; மேலும், எகிப்திலிருந்து புறப்பட்ட எபிரெயர்கள் அனைவரும் "மேகத்திலும்" செங்கடலிலும் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் என்று பவுல் நமக்குப் போதிக்கிறார். அவர்கள் கடலைக் கடந்தபின், அவர்களுக்கு மன்னா அளிக்கப்பட்டது; அது, மற்றவற்றோடு சேர்த்து, ஒரு சோதனையாக இருந்த சூழலில், ஏழாம் நாள் சப்தத்தின் ஒரு அடையாளமாகும்.

"மன்னா" அவர்கள் சந்தித்த முதல் சோதனையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; மேலும், யோசுவா மற்றும் காலேப்பின் செய்தியை அவர்கள் நிராகரித்தபோது, அவர்கள் தங்கள் பத்தாவது மற்றும் இறுதியான சோதனையில் தோல்வியுற்றனர்; அப்பொழுது கர்த்தர் அவர்களைத் தமது உடன்படிக்கையின் ஜனமாகிய நிலையிலிருந்து நிராகரித்து, யோசுவாவுடனும் காலேப்புடனும் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தார். இறுதியில் அவர்கள் வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குள் நுழைந்தபோது, அந்த நாற்பது ஆண்டுகளின் காலப்பகுதியில் பிறந்திருந்த ஆண்கள்மேல் விருத்தசேதனச் சடங்கு நிறைவேற்றப்படவில்லை; ஏனெனில் அந்தச் சடங்கு காதேஷிலான கலகத்தின் போது நிறுத்தப்பட்டது, மேலும் நுழைவுக்கு முந்தியவாறு காதேஷிலேயே மறுபடியும் நிறுவப்பட்டது. இது ஆல்பாவும் ஒமேகாவும் ஆகியவற்றின் ஒரு முத்திரையாகும்.

வனாந்தரத்தில் அலைந்த நாற்பது ஆண்டுகள், யோசுவாவும் காலேபும் அறிவித்த செய்திக்கு எதிரான கலகத்தால் ஆரம்பமானது; மேலும், மோசே கன்மலையை அடித்ததன்மூலம் தேவனுடைய சுபாவத்தையும் செயலையும் தவறாக வெளிப்படுத்திய கலகத்தால் அது முடிவுற்றது. பண்டைய இஸ்ரவேலின் ஆரம்பம், பண்டைய இஸ்ரவேலின் முடிவை விளக்குகின்றது.

பண்டைய இஸ்ரவேலின் முடிவில், மல்கியா மூன்றாம் அதி காரத்தில் கூறப்பட்ட "உடன்படிக்கையின் தூதராகிய" இயேசு, தானியேல் ஒன்பதாம் அதி காரத்தின் நிறைவேற்றமாக, "அநேகரோடே ஒரு வாரத்திற்குப்" "உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்த" வந்தார். உடன்படிக்கையின் தூதராகிய கிறிஸ்து, முந்தைய உடன்படிக்கை ஜனங்களைத் தாண்டிச் சென்ற அதே வரலாற்றுப்பின்னணியிலேயே, கிறிஸ்தவ சபையோடு உடன்படிக்கையின் பிரவேசித்தார். தேவனுடைய உடன்படிக்கை

ஜனங்களாகி ய பண்டைய இஸ்ரவேலி ன் ஆரம்பத்தி ல், கர்த்தர் மு ன்தைய உடன்படி க்கை ஜனங்களைத் தாண்டிச் சென்று , பு தி தாகத் தேர்ந்தெடு க்கப்பட்ட ஜனங்களோடு உடன்படி க்கையி ல் பி ரவேசி த்தார். பண்டைய இஸ்ரவேலி ன் மு டி வி லு ம் அவர் அதே காரியத்தையே செய்தார்.

உடன்படிக்கையின் ஒரு சின்னம் திருமணமாகும்; மேலும், கிறிஸ்துவின் பிறப்பிலிருந்து கி.பி. 70-ஆம் ஆண்டில் எருசலேம் அழிவதுவரை, தீர்க்கதரிசனம் தேவன் பண்டைய சொற்பொருள் சார்ந்த இஸ்ரவேலிலிருந்து படிப்படியாக விவாகரத்து செய்யப்படுவதை முன்வைக்கிறது. ஆகையால், அந்த விவாகரத்து உண்மையில் எப்போது அமலுக்கு வந்தது—அவருடைய பிறப்பின்போதா, அவருடைய மரணத்தின்போதா, ஸ்தேவானின் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்ட சமயத்திலா, அல்லது எருசலேமின் அழிவின்போதா?

“இதற்கிடையில், தேவனை ஆராதிப்பதற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்த அந்த ஆலயத்தை எல்லா ஜாதிகளிலிருந்தும் வந்த ஆராதகர்கள் நாடினர். பொன்னாலும் விலைமதிப்புமிக்க கற்களாலும் ஒளிர்ந்த அது, அழகும் மகிமையும் நிறைந்த ஒரு தரிசனமாக இருந்தது. ஆனால் அந்த இனிமைமிகு மாளிகையில் யெகோவா இனி காணப்படவில்லை. ஒரு ஜாதியாக இஸ்ரவேல் தன்னைத் தேவனிடமிருந்து விவாகரத்து செய்துகொண்டிருந்தது. தமது பூமியிலுள்ள ஊழியத்தின் முடிவுக்காலத்திற்கு அருகில், கிறிஸ்து ஆலயத்தின் உள் பகுதியை கடைசித் தடவையாக நோக்கியபோது, அவர், ‘இதோ, உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கப்பட்டு விடப்பட்டது’ என்றார். மத்தேயு 23:38. அதுவரை அவர் ஆலயத்தைத் தமது பிதாவின் வீடு என்று அழைத்திருந்தார்; ஆனால் தேவகுமாரன் அந்தச் சுவர்களைவிட்டு வெளியேறிச் சென்றபோது, தம்முடைய மகிமைக்காகக் கட்டப்பட்டிருந்த அந்த ஆலயத்திலிருந்து தேவனுடைய சந்நிதி என்றென்றைக்கும் விலக்கப்பட்டது.” அப்போஸ்தலர் செயல்கள், 145.

வெற்றிறுழைவிற்குப் பிந்தைய நாளில் கிறிஸ்து, யூதரின் வீடு பாழடைந்ததென்று அறிவித்தார்; அதன் மூலம் விவாகரத்து இறுதிப்படுத்தப்பட்டது. ஆகையால், வெற்றிறுழைவு நிகழ்ந்த நாளில் சூரியன் அஸ்தமித்தபோது அந்த விவாகரத்து இறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

“எரு சலேம் அவரு டைய பராமரிப்பி ன் கு ழந்தையாக இரு ந்தது ; வழி தவறி ய மகனை நினைத்து ஒரு கனிவான தந்தை இரங்கு கி றது போல், இயேசு வு ம் அந்த அன்பு க்கு ரிய நகரத்தி ன்மேல் அழு தார். நான் உன்னை எவ்வாறு கைவி டமு டி யு ம்? அழி வி ற்கே ஒப்பு க்கொடு க்கப்பட்டி ரு க்கி ற உன்னை நான் எவ்வாறு காணமு டி யு உன் அக்கி ரமத்தி ன் பாத்தி ரம் நிரம்பு ம்வரை நான் உன்னை வி ட்டு வி ட வேண்டு மோ? ஓர் ஆத்து மா அத்தனை மதி ப்பு டையது ; அதனு டன் ஒப்பி டு கையி ல் உலகங்கள்மு க்கி யமற்றதாகி வி டு கி ன்றன; ஆனா இங்கே ஒரு மு ழு ஜாதி யே இழக்கப்படவி ரு ந்தது . மேற்கே சாய்ந்து செல்லு ம் வி ரதமான சூ ரியன் வானத்தி ல் கண்மறைவானபோது ,

ஒரு சலேமி ன்கி ரு பைநாள்மு டி வடையு ம். ஊர்வலம் ஒலி வேத்
 மலையி ன் உச்சி ப்பகு தி யி ல் நின்று க்கொண்டி ரு ந்த வேளையி ல்,
 ஒரு சலேம் மனந்தி ரு ம்பு வதற்கு இன்னு ம் காலம் கடந்து வி டவி ல்லை
 நீதி க்கு ம் வி ரைவி ல் வரவி ரு ந்த நியாயத்தீ ர்ப்பு க்கு ம் இடம் கொடு
 இரக்கத்தி ன் தூ தன் பொன்னான சி ங்காசனத்தி லி ரு ந்து
 இறங்கு வதற்காக தன் சி றகு களை அப்போது
 மடி த்து க்கொண்டி ரு ந்தாள். ஆனால் தம்மு டைய இரக்கங்களை
 இகழ்ந்து ம், தம்மு டைய எச்சரிக்கைகளை அசட்டையாக எண்ணியு ம்,
 தம்மு டைய இரத்தத்தி ல் தன் கைகளைக் களங்கப்படு த்தப்
 போகி றதாயி ரு ந்த அந்த ஒரு சலேமு க்காக, கி றி ஸ்து வி ன் அன்பி
 நிரம்பி ய மகத்தான இதயம் இன்னு ம்
 வேண்டி க்கொண்டு கொண்டி ரு ந்தது . ஒரு சலேம் மனந்தி ரு ம்பி னால்,
 இன்னு ம் காலம் கடந்து வி டவி ல்லை. அஸ்தமி க்கு ம் சூ ரியனின் கடைசி
 கதி ர்கள் ஆலயத்தி ன் மேல், கோபு ரத்தி ன் மேல், உச்சி க்கூ ம்பு களின்
 மேல் இன்னு ம் தங்கி யி ரு ந்தபோது , ஏதாவது ஒரு நல்ல தூ தன் அவை
 இரட்சகரின் அன்பி னிடத்தி ல் நடத்திச் சென்று , அவளு டைய அழி வைத்
 தடு த்தி ரு க்க மாட்டானோ? தீ ர்க்கதரிசி களை கல்லெறி ந்து கொன்றது
 தேவகு மாரனை நிராகரித்தது ம், தன் மனந்தி ரு ம்பாமையி னால்
 தன்னை அடி மைத்தனத்தி ன் கட்டு களு க்கு ள்
 பூ ட்டி க்கொண்டி ரு ந்தது மான அழகானதாயி ரு ந்து ம் அசு த்தமான
 நகரமே,—அவளு டைய இரக்கநாள் கி ட்டத்தட்டமு டி ந்து போயி ரு ந்தது

“மீண்டும் தேவனுடைய ஆவி ஒருசலேமினிடத்தில் பேசுகிறார். நாள்
 முடியும்முன், கிறிஸ்துவைப் பற்றிய இன்னொரு சாட்சியம்
 அளிக்கப்படுகிறது. தீர்க்கதரிசனமிக்க கடந்தகாலத்திலிருந்து எழுந்த
 அழைப்பிற்கு மறுமொழியாய், சாட்சியின் குரல் உயர்த்தப்படுகிறது.
 ஒருசலேம் அந்த அழைப்பைக் கேட்பாளாயின், தன் வாயில்களில்
 பிரவேசிக்கிற இரட்சகரை ஏற்றுக்கொள்வாளாயின், அவள் இன்னும்
 இரட்சிக்கப்படலாம்.”

ஒருசலேமிலுள்ள ஆளுநர்களிடத்தில், இயேசு பெரும் மக்கள் திரளோடு
 நகரத்தை அணுகி வருகிறார் என்ற செய்திகள் வந்தடைந்தன. ஆனால்
 தேவகுமாரனுக்காக அவர்களிடத்தில் எந்த வரவேற்பும் இல்லை.
 அச்சத்தினால் அவர்கள் அவரை எதிர்கொள்ளப் புறப்பட்டுச்
 செல்கிறார்கள்; அந்த மக்கள் திரளைச் சிதறடிக்கலாம் என்று
 நம்புகிறார்கள். அந்த ஊர்வலம் ஒலிவமலையிறங்கப் போகும்
 வேளையில், அது ஆளுநர்களால் இடைமறிக்கப்படுகிறது. அந்த
 ஆரவாரமிகு மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் என்ன என்று அவர்கள்
 விசாரிக்கிறார்கள். “இவர் யார்?” என்று அவர்கள் கேட்கையில்,
 ஊக்கத்தின் ஆவியால் நிரம்பிய சீஷர்கள், அந்தக் கேள்விக்குப்
 பதிலளிக்கிறார்கள். வல்லமைமிகு சொற்களால் அவர்கள்
 கிறிஸ்துவைச் சார்ந்த தீர்க்கதரிசனங்களை மறுபடியும்
 உரைக்கிறார்கள்:

“பாம்பி ன் தலையை நசு க்கு ம் அது ஸ்தி ரீயி ன் சந்ததி யே என்று ஆதாப
உனக்குச் சொல்லு வான்.

“ஆபிரகாமைக் கேளுங்கள்; அவர் உங்களுக்குச் சொல்லுவார்: அது
'சாலேமின் ராஜாவாகிய மெல்கிசேதேக்கு,' சமாதானத்தின் ராஜா.
ஆதியாகமம் 14:18.

“யாக்கோபு உங்களுக்குச் சொல்வான், அவர் யூதா கோத்திரத்தைச்
சேர்ந்த ஷிலோ ஆவார்.”

“ஏசாயா உங்களுக்கு, 'இம்மானுவேல்,' 'அற்புதர், ஆலோசகர்,
வல்லமையுள்ள தேவன், நித்திய பிதா, சமாதானத்தின் அதிபதி' என்று
சொல்லுவார்.” ஏசாயா 7:14; 9:6.

“எரேமியா உங்களுக்குச் சொல்லுவார்: தாவீதின் கிளை, 'கர்த்தர் எங்கள்
நீதியானவர்.' எரேமியா 23:6.”

“தானியேல் உங்களுக்குச் சொல்லுவான்; அவர் மேசியா ஆவார்.

“ஓசியா உங்களுக்கு அறிவிப்பார்: அவர் 'சேனைகளின் கர்த்தராகிய
தேவன்; கர்த்தர் என்பதே அவருடைய நினைவுப்பெயர்.' ஓசியா 12:5.”

“ஸ்நானக்காரனாகிய யோவான் உங்களுக்குச் சொல்லுவார்: அவர்
'உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டி'
ஆவார்.” யோவான் 1:29.

“மகத்தான யெகோவா தமது சிங்காசனத்திலிருந்து, 'இவர் என்
பிரியமான குமாரன்' என்று அறிவித்தார்.” மத்தேயு 3:17.

“நாங்கள், அவருடைய சீஷர்கள், அறிவிக்கிறோம்: இவரே இயேசு,
மேசியா, ஜீவனின் அதிபதி, உலகத்தின் மீட்பர்.”

“இருளின் அதிகாரங்களின் அதிபதி அவரை ஏற்றுக்கொண்டு, 'நீர் யார்
என்பதை நான் அறிவேன்; தேவனுடைய பரிசுத்தவர் நீரே' என்று
சொல்லுகிறான்.” மாற்கு 1:24. *யுகங்களின் வாஞ்சை*, 577-579.

கி றி ஸ்து வி ன் மகி மையான நு ழைவி ன் வரலாறு , மி ல்லரைட்
காலப்பகு தி யி ல் நிகழ்ந்த நள்ளிரவு க்கு ரலி ன் வரலாற்றை
மு ன்மாதி ரியாகக் காட்டி யது . சகோதரிவைட்டி லி ரு ந்து எடு த்த அந்த
உரைப்பகு தி , அந்த நு ழைவு ஆரம்பமானபோது மக்கள் பரிசு த்த ஆவி யி
உந்து தலி ன் கீ ழ்வந்தார்கள் என்று ம், பி ன்னர்கி றி ஸ்து நின்று எரு
நோக்கி அழு தார் என்று ம் ச ட்டி க்காட்டு கி றது . அதன் பி ன்பு அவர்
நு ழைவைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டார்; அப்போது யூ தத்
தலைமைத்து வத்தி னரால் எதி ர்கொள்ளப்பட்டார். மி ல்லரைட்களின்
வரலாற்றி ல் மீ ண்டு ம்தோன்று ம் வழி க்கு றி களை அடையாளம் காணு
பொரு ட்டு , இந்த நிகழ்வி ல் காணப்படு ம் சி லதன்மைகளை நான் தனியே
பி ரித்து க் காட்ட வி ரு ம்பு கி றேன். ஆனால் மு தலி ல், ஆரம்பத்தையு ம்
மு டி வையு ம்பற்றி ய ஒரு கரு த்தைச் சொல்ல வி ரு ம்பு கி றேன். சகோ

வைட்டி லி ரு ந்து நாம் இப்போது மேற்கோள் காட்டி ய பகு தி , ஒரு அதி காரத்தி ன் மு டி வைக் கு றி க்கி றது ; அடு த்த அதி காரத்தி ன் தெ பி ன்வரு மாறு கூ று கி றது .

எருசலேமுக்குள் கிறிஸ்து வெற்றிகரமாகச் சென்ற அந்த ஊர்வலம், வல்லமையுடனும் மகிமையுடனும் பரலோக மேகங்களில், தேவதூதர்களின் வெற்றிக் களிப்பினிடையிலும் பரிசுத்தவான்களின் மகிழ்ச்சியினிடையிலும் அவர் வரப்போகும் வருகைக்கான மங்கலான முன்னிழலாயிருந்தது. அப்பொழுது கிறிஸ்து ஆசாரியர்களுக்கும் பரிசேயருக்கும் கூறிய வார்த்தைகள் நிறைவேறும்: “கர்த்தருடைய நாமத்தில் வருகிறவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர் என்று நீங்கள் சொல்லும் வரையில், இனிமேல் நீங்கள் என்னைக் காணமாட்டீர்கள்.” மத்தேயு 23:39. தீர்க்கதரிசனத் தரிசனத்தில் சகரியா அந்த இறுதியான வெற்றியின் நாளைக் காண்பிக்கப்பட்டான்; மேலும் முதல் வருகையின்போது கிறிஸ்துவை நிராகரித்தவர்களுக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட தீர்ப்பையும் அவன் கண்டான்: “அவர்கள் தாங்கள் குத்தின என்னை நோக்கி, ஒருவன் தன் ஒரே மகனுக்காகப் புலம்புகிறதுபோல் அவருக்காகப் புலம்புவார்கள்; தன் தலைமகனுக்காக மனக்கசப்பில் இருக்கிறதுபோல் அவருக்காகக் கசப்போடு இருப்பார்கள்.” சகரியா 12:10. இந்த நிகழ்ச்சியை கிறிஸ்து முன்னரே கண்டிருந்தார்; அவர் நகரத்தைக் கண்டு அதற்காக அழுதபோது இதையே கண்டார். எருசலேமின் காலிக அழிவில், தேவனுடைய குமாரனின் இரத்தப்பழிக்கு குற்றவாளிகளாயிருந்த அந்த மக்களின் இறுதியான அழிவை அவர் கண்டார்.

“யூதர்கள் கிறிஸ்துவின்மேல் கொண்டிருந்த பகையை சீஷர்கள் கண்டார்கள்; ஆனால் அது எதற்குத் தள்ளிச்செல்லும் என்பதை அவர்கள் இன்னும் காணவில்லை. இஸ்ரவேலின் உண்மையான நிலையையும் அவர்கள் இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை; எருசலேமின்மேல் விழவிருந்த பிரதிகாரத்தையும் அவர்கள் உணரவில்லை. இதை கிறிஸ்து அவர்களுக்கு அர்த்தமிக்க ஓர் உருவகப் பாடத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

“எருசலேமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடைசி விண்ணப்பம் வீணாயிற்று. ‘இவர் யார்?’ என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக ஜனக்கூட்டம் எழுப்பிய சத்தத்தில், கடந்தகாலத் தீர்க்கதரிசனக் குரல் எதிரொலித்ததை ஆசாரியரும் அதிகாரிகளும் கேட்டிருந்தார்கள்; ஆயினும், அதை அவர்கள் தெய்வீகத் தூண்டுதலின் குரலாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கோபத்திலும் வியப்பிலும் அவர்கள் ஜனங்களை மௌனப்படுத்த முயன்றார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் ரோமப் படை அதிகாரிகள் இருந்தார்கள்; அவர்களிடத்தில், அவருடைய சத்துருக்கள் இயேசுவை ஒரு கலகத்தின் தலைவராகக் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். அவர் ஆலயத்தைத் தம் வசப்படுத்திக் கொள்ளவும், எருசலேமில் ராஜாவாக ஆட்சி செய்யவும் முனைந்திருக்கிறார் என்று அவர்கள் தெரிவித்து கூறினர்.” The Desire of Ages, 580.

நான் தவறவிட விரும்பாத கருத்து என்னவெனில், எருசலேமுக்குள் கிறிஸ்துவின் வெற்றிகரமான பிரவேசம், மில்லரைட் வரலாற்றிலுள்ள நடுநிசி முழக்கத்தைக் குறியீடாகக் காட்டுவதோடு மட்டும் அல்லாமல், உலகத்தின் முடிவையும் குறியீடாகக் காட்டுகிறது. அது வெளிப்படுத்தின விசேஷம் இருபதாம் அதிகாரத்தில் கூறப்படும் ஆயிரமாண்டு காலத்தின் தொடக்கத்தில் கிறிஸ்துவின் மறுபிரவேசத்துடனும், ஆயிரமாண்டின் முடிவில் புதிய எருசலேமோடு அவர் திரும்பிவருதலுடனும் தொடர்புடையதாகும். மேலும், அது அவருடைய இரண்டாம் வருகையின்போது துன்மார்க்கரின் மரணத்துடனும், ஆயிரமாண்டின் முடிவில் அவர்களுக்கான இறுதி நியாயத்தீர்ப்புடனும் தொடர்புடையதாகும். கடைசி பதிவின் தொடக்கம் இவ்வாறு கூறுகிறது: "எருசலேமுக்கான கடைசி விண்ணப்பமும் வீணாயிற்று. 'இவர் யார்?' என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக ஜனக்கூட்டம் உரைத்ததிலே, கடந்த காலத்தின் தீர்க்கதரிசனக் குரல் எதிரொலித்ததைக் ஆசாரியரும் ஆளுநர்களும் கேட்டார்கள்; ஆனாலும் அவர்கள் அதை தெய்வீகத் தூண்டுதலின் குரலாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை."

கடைசி வேண்டுகோள் வீணானது; மேலும் அந்த வேண்டுகோள் "கடந்தகாலத்தின் தீர்க்கதரிசனக் குரல்" என்று பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. கிறிஸ்துவின் நாட்களில் இருந்த பெருங்கூட்டம் தங்களுக்கான கடைசி வேண்டுகோளை நிராகரித்தது; ஏனெனில் அவர்கள் பழைய பாதைகளுக்குத் திரும்பும்படி எரேமியாவின் ஆலோசனையை நிராகரித்தார்கள். அதோடு, "இவர் யார்?" என்ற கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது, சீஷர்கள் பல சாட்சிகளை ஒன்றுசேர்த்து, இங்கொன்று அங்கொன்று, வரிமேல் வரி என்ற முறையில் எடுத்துக்காட்டியிருந்ததால், அவர்கள் "வரி மேல் வரி" என்ற முறையியலையும் நிராகரித்தார்கள்.

கிறிஸ்து எருசலேமுக்குள்ளு மையத் தொடங்கு ம்போது ,வழி யி டெ நின்று கொள்கி றார். சீ டர்கள் கிறி ஸ்து ஏறி ச் செல்லக் கழு தையை ஏற்ப செய்வதன் மூ லம் தீ ர்க்கதரிசனம் நிறைவேறு தலோடு இது தொடங்கு கிற து .அவர் ஒரு போது ம் எந்த மி ரு கத்தி ன்மேலு ம் ஏறி ச் செல்லவி ல்லை; அந்த மி ரு கமு ம் ஒரு போது ம் யாராலு ம் ஏறப்படாததாக இரு ந்தது .இந்த தர்க்கம் ஒரு அதி சயத்தைச் சு ட்டி க்காட்டு கிற து ; ஏனெ மு தல்மு றையே எந்த மி ரு கம் ஒரு வரைத் தன் மேல் ஏற அனு மதி க்கு ம்? மேலு ம், இதற்கு மு ன்பு ஒரு போது ம் சவாரிக்கு ப்பயன்படு த்தப்படாத கழு தையை யார் எவ்வாறு செலு த்து வது என்பதை அறி ந்தி ரு ப்பார்? இ பெலி ஸ்தி யர் பேழையு டன் சேர்த்து காணிக்கையை யு ம் வண்டி யி ல் வைத்து , இன்னு ம்கன்று களு க்கு ப்பாலு ட்டி க்கொண்டி ரு ந்தது ம், மு ன்பு ஒரு போது ம் வண்டி இழு த்ததி ல்லாதது மான இரண்டு பசு க்கு அதற்கு இணைத்தபோது நிகழ்ந்ததற்கு ஒத்ததாகு ம்; அவை உடனே தங்கள் கன்று களை வி ட்டு வி ட்டு , பேழையை எபி ரெயரிடத்தி ல் தி ரு ப்பி க் கொண்டு செல்லு ம் பயணத்தைத் தொடங்கி ன். பேழை எரு சலேமு க்கு ச்

செல்லு ம் வழி யி லி ரு ந்தது ;தாவீ து இறு தி யி ல் அதை எரு சலேம
கொண்டு வந்தபோது , அவர் கி றி ஸ்து வி ன் மகி மையான நு ழைவு க்க
ஒரு மு ன்னடையாளமாக இரு ந்தார்.

கிறிஸ்து கழுதையின் மேல் ஏறியவுடன், மக்கள் தங்கள் மேலங்கிகளைப்
பாதையில் விரித்து, பேரீச்ச மரக்கிளைகளை வெட்டி அசைத்துக்கொண்டு,
"தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா; கர்த்தருடைய நாமத்தில் வருகிறவர்
பாக்கியவான்! உயர்ந்த இடங்களில் ஓசன்னா" என்று முழங்கத்
தொடங்கினர். (மத்தேயு 21:9) தலைவர்கள் எதிர்த்து, அந்தக் கூட்டத்தை
அமைதிப்படுத்துமாறு இயேசுவைக் கோரினர். அவர்கள் தொடர்ந்து
சென்றபோது, எருசலேமினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும்
அழிந்துபோன மனிதகுலத்திற்காக இயேசு நின்று அழுதார். பின்னர்
ஊர்வலம் முன்னேறியது; தலைவர்கள் மறுமுறையும் தலையிட்டு, இயேசு
யார் என்று அறியக் கோரினர். அப்போது சீடர்கள், தீர்க்கதரிசிகளின்
வரிக்கு வரி சாட்சியத்தினால் பதிலளித்தனர்.

நாம் இப்போது பரிசீலித்து வரும் இந்த வரலாற்றுக்கு முன்னதாக, பத்து
கன்னியரின் உவமையில் விளக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசன வரிசையில் முதல்
ஏமாற்றத்தைக் குறிக்கும் லாசருவின் உயிர்த்தெழுதல் நிகழ்ந்திருந்தது;
மேலும், தாவீதின் எருசலேமக்கான வெற்றிநுழைவு வரிசையில் உஸ்ஸா
பெட்டகத்தைத் தொட்ட சம்பவமும் அதற்கு முன்னிருந்தது. முதல்
ஏமாற்றம் தாமதிக்கும் காலத்துடன் தொடர்புடையது; லாசரு நோயுற்றான்
என்று முதலில் கேட்டபோது கிறிஸ்து தாமதித்திருந்தார்; அதுபோலவே,
உஸ்ஸா இறந்த இடத்திலேயே பெட்டகத்தை விட்டுவிட்டு, பின்னர் அதை
மீட்டுக்கொண்டதன் மூலம் தாவீதும் தாமதித்தான். லாசரு இறந்தான்;
அதன் பின் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டான். அதன் பின்னர், இயேசு
எருசலேமக்குள் ஏறிச் செல்கிற கழுதையை வழிநடத்துகிறவன் லாசருவே.

மில்லரைட் வரலாற்றில், முதல் ஏமாற்றத்தின் சமயத்தில், தாமதக்
காலத்தின் தொடக்கத்தைக் குறித்த 1844 ஏப்ரல் 19 அன்று இரண்டாம்
தூதன் வந்தான். அதற்குப் பின்னர் சாமுவேல் ஸ்னோ, "நள்ளிரவின்
கூக்குரல்" என்னும் செய்தியை படிப்படியாக விருத்தி செய்யத்
தொடங்கினார். அந்தச் செய்தியின் இவ்வாறான முற்போக்கான விருத்தி,
கிறிஸ்து எருசலேமிற்குள் பிரவேசித்ததினால் சித்தரிக்கப்படுகிறது.
ஸ்னோவின் பணியின் முன்னேற்றமும், உடன்படிக்கையின் பெட்டி
பெலிஸ்தியரிடமிருந்து வண்டிக்குப், வண்டியிலிருந்து
உஸ்ஸாவினிடத்திற்கும், இறுதியில் எருசலேமிற்கும் சென்ற
பயணங்களிலும் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

தலைவர்கள் கி றி ஸ்து வை நோக்கி கூ ட்டத்தைக் மௌனப்படு த்து மாறு
கூ றி யபோது மக்களால் உச்சரிக்கப்பட்ட தொடக்க அறி வி ப்பு டன் இந்த
நு ழைவு ஆரம்பமாகி றது ; அதனைத் தொடர்ந்து கி றி ஸ்து அழு தார்; பி
பி டி வாதமு ள்ள தலைவர்கள் கி றி ஸ்து யார் என்று கேட்டபோது , சீ ஷர்
அறி வி ப்பு வந்தது . பி டி வாதமு ள்ள தலைவர்களின் மு தல் பி ரதி செய

உண்டாக்கி ய மக்களிடையேயான தெய்வீ கத் தூ ண்டு தலி ன் வெளிப்பாடு ,
சீ ஷர்கள் கடந்தகாலத்தி லி ரு ந்து "வரியி ன்மேல் வரி" எனப் பல
தீ ர்க்கதரிசனச் சாட்சி களை மு ன்வைத்தபோது மீ ண்டு ம் வெளிப்பட்டது .
அந்நாளில் சூ ரியன் அஸ்தமி த்தபோது , பண்டைய இஸ்ரவேல்
தேவனிடமி ரு ந்து வி வாகரத்து ச் செய்யப்பட்டி ரு ந்தது .

அந்த வரலாற்றில், எருசலேமின்மேல் வரவிருந்த "தண்டனையை" சீஷர்கள்
"புரிந்துகொள்ளவில்லை" என்று எமக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது.
எருசலேமின்மேல் "வரவிருந்த" அந்த "தண்டனை" சீஷர்களுக்குப் "ஒரு
முக்கியமான பொருள் பாடத்தின்" மூலம் விளக்கப்பட்டது. அந்த
முக்கியமான பொருள் பாடம் அத்திமரத்திற்கு உரைக்கப்பட்ட
சாபமாயிருந்தது. சீஷர்கள் இன்னும் புரிந்துகொள்ளாதிருந்த எருசலேமின்
அழிவு, அத்திமரத்திற்கு உரைக்கப்பட்ட சாபத்தினாலும், மேலும்
அத்திமரத்தைப் பற்றிக் கிறிஸ்து முன்பே போதித்திருந்த
உவமையினாலும் விளக்கப்பட்டது.

"இந்த எச்சரிக்கை எல்லாக் காலத்தி ற்கு மானது . தம்மு டைய சொந்த
வல்லமையி னால் உரு வாக்கி ய மரத்தை கி றி ஸ்து சபி த்த செயல், எல்லா
சபைகளு க்கு ம் எல்லா கி றி ஸ்தவர்களு க்கு ம் ஒரு எச்சரிக்கையாக
நிற்கி றது . பி று க்கு ச் சேவை செய்யாமல் யாராலு ம் தேவனு டைய
நியாயப்பி ரமாணத்தி ன்படி வாழமு டி யாது . ஆனால் கி றி ஸ்து வி
இரக்கமு ள்ள, தன்னலமற்ற வாழ்க்கையை வாழாதவர்கள் அநேகர்.
தங்களைச் சி றந்த கி றி ஸ்தவர்கள் என்று எண்ணிக்கொள்ளு கி ற சி லர்,
தேவனு க்கான சேவை என்பது எதை உட்கொள்கி றது என்பதைப்
பு ரிந்து கொள்ளவி ல்லை. அவர்கள் தங்களையே மகி ழ்வி ப்பதற்காகத்
தி ட்டமி டு கி றார்கள், ஆராய்கி றார்கள். அவர்கள் சு யநலத்தை
மு ன்னிது த்தி யே செயற்படு கி றார்கள். தங்களு க்காகச்
சேர்த்து க்கொள்ளமு டி யு ம் அளவி ற்கே காலம் அவர்களு க்கு
மதி ப்பு டையதாக இரு க்கி றது . வாழ்க்கையி ன் எல்லா நிகழ்வு களிலு ம்
இது வே அவர்களின் நோக்கமாகு ம். அவர்கள் பி று க்காக அல்ல,
தங்களு க்காகவே ஊழி யஞ்செய்கி றார்கள். தன்னலமற்ற சேவை
செய்யப்பட வேண்டி ய உலகி ல் வாழு ம்படி யாகவே தேவன் அவர்களை
உண்டாக்கி னார். இயன்ற எல்லா வழி களிலு ம் தங்கள் சகமனிதரு க்கு ச்
உதவு ம்படி யாக அவர் அவர்களை அமைத்தார். ஆனால் சு யம் மி கவு ம்
பெரிதாகி வி ட்டதால், அவர்கள் வேறெதையு ம் காணமு டி யவி ல்லை.
அவர்கள் மனிதகு லத்தோடு தொடர்பி ல் இல்லை. இவ்வாறு தமக்காக
வாழ்கி றவர்கள், எல்லா வெளிப்பு ற தோற்றங்களையு ம்
கொண்டி ரு ந்து ம் கனியற்ற அத்தி மரத்தைப் போன்றவர்கள். அவர்கள்
ஆராதனையி ன் வடி வங்களைப் பி ன்பற்று கி றார்கள்; ஆனால்
மனந்தி ரு ம்பு தலு ம் வி சு வாசமு ம் இல்லாமல். வெளிப்படையான
ஒப்பு க்கொள்ளு தலி ல் அவர்கள் தேவனு டைய நியாயப்பி ரமாணத்தை
மதி க்கி றார்கள்; ஆனால் கீ ழ்ப்படி தல் இல்லை. அவர்கள்
சொல்லு கி றார்கள்; ஆனால் செய்வதி ல்லை. அத்தி மரத்தி ன் மேல்
உச்சரிக்கப்பட்ட தீ ர்ப்பி ல், இவ்வி தமான வீ ண் பாசாங்கு தமது

பார்வையி ல் எவ்வளவு அரு வரு ப்பானது என்பதைகி றி ஸ்து வெளிப்படு த்து கி றார். வெளிப்படையாகப் பாவம் செய்கி றவன், தேவனு க்கு சேவை செய்கி றேன் என்று கூ றி க்கொண்டு ம் அவரு டைய மகி மைக்காகக் கனிகொடு க்காதவனைவி டக்கு றைந்த கு ற்றமு ள்ளவன் என்று அவர் அறி வி க்கி றார்."

"கிறிஸ்து எருசலேமுக்குச் செல்லும் முன்பாகச் சொல்லிய அத்திமரத்தின் உவமை, கனியற்ற மரத்தைச் சபித்ததில் அவர் போதித்த பாடத்துடன் நேரடியான தொடர்புடையதாக இருந்தது." The Desire of Ages, 584.

தலைவர்களுடன் ஏற்பட்ட இறுதியான மோதலுக்குப் பின்பு, இயேசு இரவெங்கும் ஜெபிக்கப் பின்வாங்கினார்; பின்னர் காலையில் அவர் அத்திமரத்தருகே சென்றபோது, அதனைச் சபித்தார்.

"சில பகுதிகளைத் தவிர, பழுத்த அத்திப்பழங்களுக்கான காலம் இன்னும் வரவில்லை; மேலும் எருசலேமைச் சுற்றியுள்ள உயர்நிலப் பகுதிகளில், 'அத்திப்பழங்களின் காலம் இன்னும் வரவில்லை' என்று உண்மையாய்ச் சொல்லப்படக்கூடும். ஆனால் இயேசு வந்திருந்த அந்தத் தோட்டத்தில், மற்ற எல்லா மரங்களையும் விட முன்னேறியதாக ஒரு மரம் தோன்றியது. அது ஏற்கனவே இலைகளால் மூடப்பட்டிருந்தது. அத்திமரத்தின் இயல்பின்படி, இலைகள் விரிவதற்கு முன்பே வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் கனிகள் தோன்றும். ஆகையால் முழு இலைமருவியிருந்த அந்த மரம் நன்கு வளர்ந்த கனிகளை அளிக்கும் எனும் வாக்குறுதியைத் தந்தது. ஆனால் அதன் தோற்றம் ஏமாற்றமளிப்பதாயிருந்தது. அதன் கிளைகளை, அடியிலுள்ள தாழ்ந்த கிளையிலிருந்து உச்சியிலுள்ள மெல்லிய நுனிக்கிளைவரை ஆராய்ந்து பார்த்தபோது, இயேசு 'இலைகளைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை' என்பதையே கண்டார். அது ஆடம்பரமான இலைமருவின் ஒரு குவியலாயிருந்தது; அதற்கு மேலொன்றுமில்லை."

கிறிஸ்து அதற்கு மேல் வாடச்செய்யும் சாபத்தை உச்சரித்தார்.

"'இனிமேல் எக்காலத்திலும் உன்னிடமிருந்து எவரும் கனியை உண்ணாதிருப்பாராக,'" என்று அவர் கூறினார். மறுநாள் காலையில், இரட்சகர் தம்முடைய சீஷர்களுடன் மீண்டும் நகரத்திற்குச் செல்லும் வழியில் இருந்தபோது, கருகிப்போன கிளைகளும் வாடித் தொங்கிய இலைகளும் அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தன. "'ஆண்டவரே,'" என்று பேதுரு கூறினான், "'இதோ, நீர் சபித்த அத்திமரம் வாடிப்போயிற்றே.'"

"அத்தி மரத்தைச் சபி த்தகி றி ஸ்து வி ன் செயல் சீ ஷர்களை ஆச்சரியப்படு த்தி யது . அது அவர்களு க்கு அவரு டைய வழி களு க்கு கி ரியைகளு க்கு ம் ஒவ்வாததாய் தோன்றி யது . அவர் உலகத்தைத் தண்டி க்க வரவி ல்லை, மாறாக உலகம் அவர்மூ லம் இரட்சி க்கப்படு வதற்காக வந்தார் என்று அவர் அறி வி த்ததை அவர்கள் பலமு றைகேட்டி ரு ந்தனர். 'மனு ஷகு மாரன் மனு ஷரு டைய உயி ர்களை அழி க்க வராமல், இரட்சி க்கவே வந்தார்' என்ற அவரு டைய

வார்த்தைகளை அவர்கள் நினைவு கூர்ந்தனர். லூக்கா 9:56. அவருடைய அதிசயமான கிரியைகள் ஒரு போது மீட்டெடுப்பதற்காக அல்ல, மீட்டெடுப்பதற்காகவே செய்யப்பட்டிருந்தன. அவர்கள் அவரை அறிந்திருந்தது மீட்டெடுப்பவராகவும், சுமமாக்குபவராகவும் மட்டுமே இந்தச் செயல் தனித்து நின்றது. இதன் நோக்கம் என்ன? என்று அவர்கள் கேள்வியுற்றனர்."

"தேவன் 'இரக்கத்தில் மகிழ்கிறவர்.' 'நான் ஜீவிக்கிறேனென்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறார்; துன்மார்க்கனின் மரணத்தில் எனக்குப் பிரியம் இல்லை.' மீகா 7:18; எசேக்கியேல் 33:11. அவருக்குப் பொறுத்தவரை அழிவின் செயலும் நியாயத்தீர்ப்பை அறிவிப்பதும் ஒரு 'அபூர்வமான செயல்.' ஏசாயா 28:21. ஆனாலும், இரக்கத்திலும் அன்பிலும் அவர் எதிர்காலத்தின் திரையை உயர்த்தி, பாவப் பாதையின் விளைவுகளை மனுவருக்குத் தெரியப்படுத்துகிறார்."

"அத்திமரத்தைச் சபித்தது செயலில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு உவமையாக இருந்தது. கிறிஸ்துவின் நேரடியான சந்நிதியிலேயே தன் பாசாங்கான இலைச்செழிப்பைக் காட்டிக்கொண்டிருந்த அந்தக் கனியற்ற மரம், யூத ஜாதியின் அடையாளமாக இருந்தது. இரட்சகர், இஸ்ரவேலின் அழிவுக்கான காரணத்தையும் அதன் நிச்சயத்தையும் தம் சீஷர்களுக்கு தெளிவாகக் காட்ட விரும்பினார். இந்த நோக்கத்திற்காக அவர் அந்த மரத்திற்கு ஒழுக்கநெறிசார் பண்புகளை அளித்து, அதைத் தெய்வீக சத்தியத்தின் விளக்கியாக ஆக்கினார். யூதர்கள், தேவனுக்கான தங்கள் பற்றுறுதியை வெளிப்படையாக அறிவித்தவர்களாய், மற்ற சகல ஜாதிகளிலிருந்தும் தனித்து நின்றனர். அவர்கள் தேவனால் விசேஷமாக அனுகூலிக்கப்பட்டிருந்தனர்; மேலும் மற்ற எல்லா மக்களையும் விடத் தாங்கள் நீதியுடையவர்கள் என்று உரிமைகோரினர். ஆனால் உலகாசையாலும் லாபலோபத்தினாலும் அவர்கள் சீர்கெட்டுப்போயினர். தமக்குள்ள அறிவைப் பற்றி அவர்கள் பெருமைப்பட்டார்கள்; ஆனால் தேவனுடைய கோரிக்கைகளை அவர்கள் அறியாதவர்களாயிருந்தார்கள், மேலும் அவர்கள் கபடமெங்கும் நிறைந்திருந்தார்கள். கனியற்ற மரம்போல, அவர்கள் தங்கள் பாசாங்கான கிளைகளை உயர உயர விரித்தனர்; தோற்றத்தில் செழிப்பாகவும், கண்ணுக்கு அழகாகவும் இருந்தார்கள்; ஆனால் அவர்கள் 'இலைகளைத் தவிர வேறொன்றும்' கொடுக்கவில்லை. அதன் மகத்தான ஆலயத்துடனும், அதன் பரிசுத்த பலிபீடங்களுடனும், தலைக்கவசம் அணிந்த அதன் ஆசாரியர்களுடனும், கண்கவர் சடங்குகளுடனும் கூடிய யூத மதம், வெளிப்புறத் தோற்றத்தில் நிச்சயமாக அழகாயிருந்தது; ஆனால் தாழ்மையும், அன்பும், தயையும் அதில் குறைந்திருந்தன." The Desire of Ages, 581, 582.

நாம் பதிலளித்து வரும் இரு கேள்விகளை முன்வைப்பதன் மூலம் தொடங்கினோம். அந்தக் கேள்விகள்: "உயிரோடிருப்போரின் நியாயத்தீர்ப்பு ஏன் 9/11 அன்று ஆரம்பமானது? உயிரோடிருப்போரின் வேதாகமப்பூர்வமான நியாயத்தீர்ப்பு என்பது என்ன?"

நாம் இப்போது அமைத்துள்ள அந்த சில தீர்க்கதரிசன வரிகள், ஜீவனுள்ளோரின் நியாயத்தீர்ப்பிற்கான வேதாகமச் சாட்சிகளாகும். அந்த தீர்க்கதரிசன வரிகள், நியாயத்தீர்ப்பின் வெறும் "A, B, C"-களை மட்டுமல்லாமல் அதற்கு மிக அதிகமானவற்றைக் குறிப்பதாக உள்ளன; ஆனால் நாம் முதலில் 9/11 மற்றும் ஜீவனுள்ளோரின் நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றிய கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்து வருகிறோம்.

“நான் கண்டுகொண்டிருந்தேன்,’ என்று தீர்க்கதரிசி தானியேல் கூறுகிறான், ‘சிங்காசனங்கள் அமைக்கப்பட்டன; அப்பொழுது நித்தியமானவர் ஆசனமிருந்தார்; அவருடைய வஸ்திரம் பனிபோல் வெண்மையாகவும், அவருடைய தலையின் மயிர் சுத்தமான கம்பளிபோலவும் இருந்தது; அவருடைய சிங்காசனம் அக்கினி ஜ்வாலைகளாயும், அதின் சக்கரங்கள் எரியும் நெருப்பாயும் இருந்தன. அக்கினியின் ஓடை ஒன்று அவருக்கு முன்பாக இருந்து புறப்பட்டு வந்தது; ஆயிரம் ஆயிரமானோர் அவருக்கு ஊழியஞ்செய்தார்கள், பதினாயிரம் பதினாயிரமானோர் அவருக்கு முன்பாக நின்றார்கள்; நியாயத்தீர்ப்பு அமர்ந்தது, புத்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன.’ தானியேல் 7:9, 10, R.V.”

இவ்வாறு, தீர்க்கதரிசியின் தரிசனத்திற்குப் பெரும் மகத்துவமும் பயபக்திக்குரியதுமான அந்த நாள் வெளிப்படுத்தப்பட்டது; அந்நாளில் மனிதர்களின் குணநிலைகளும் வாழ்க்கைகளும் பூமியெல்லாம் நியாயந்தீர்ப்பவரின் முன்பாக ஆய்வுக்குட்படுகின்றன; மேலும் ஒவ்வொருவருக்கும் “அவரவர் கிரியைகளின்படி” பிரதிபலன் வழங்கப்படும். “பண்டைய நாட்களின் முதுமைமிகு ஒருவர்” என்பது பிதாவாகிய தேவனே. சங்கீதக்காரன் கூறுகிறான்: “மலைகள் உண்டாகுமுன்னும், நீர் பூமியையும் உலகத்தையும் படைக்குமுன்னும், ஆதியிலிருந்தே அனாதிவரைக்கும் நீரே தேவன்.” சங்கீதம் 90:2. எல்லா இருப்பினங்களுக்கும் மூலாதாரமாயும், எல்லா நியாயப்பிரமாணங்களுக்கும் ஊற்றாயும் இருப்பவர் அவரே; அவரே நியாயத்தீர்ப்பில் தலைமை வகிக்கிறார். மேலும், ஊழியக்காரர்களாகவும் சாட்சிகளாகவும் பரிசுத்த தூதர்கள், “பதினாயிரம் பதினாயிரங்களும், ஆயிரமாயிரங்களும்” எனும் எண்ணிக்கையில், இந்த மகத்தான நியாயமன்றத்தில் முன்னிலை கொள்கின்றனர்.

“இதோ, மனு ஷகு மாரனைப்போன்ற ஒரு வர் வானத்தி ன் மேகங்களோடு வந்து , வயதானவராகி யபூ ர்வநாட்காலரிடத்தி ல் வந்து சேர்ந்தார்; அவரை அவர் சந்நிதி யி ல் கொண்டு வந்தார்கள். எல்லா ஜனங்களு ம், ஜாதி களு ம், மொழி களு ம் அவரு க்கு ச் சேவை செய்யு ம்படி யாக, அவரு க்கு க் கொடு க்கப்பட்டது ஆட்சி , மகி மை, ராஜ்யம்; அவரு டைய ஆட்சி ஓழி யாத நித்தி ய ஆட்சி .’ தானியேல் 7:13, 14. இங்கு வி வரிக்கப்பட்டி ரு க்கு ம்கி றி ஸ்து வி ன் வரு கை, அவர் பூ மி க்கு இரண்டாம் மு றையாக வரு வது அல்ல. அவர் பரலோகத்தி ல் பூ ர்வநாட்காலரிடத்தி ல் வந்து , தமது மத்தி யஸ்தப் பணியி ன் மு டி வி

அவருக்குக் கொடுக்கப்படவிருக்கும் ஆட்சியையும் மிக மையையுடைய ராஜ்யத்தையும்கொடுக்கிறார். இந்தவருகையே, பூமிக் கான அவருடைய இரண்டாம் வருகை அல்லாமல், 1844-ஆம் ஆண்டில் 2300 நாட்களின் முடிவில் நிகழும் என்று தீர்க்கதரிசனத்திலுமின்னறிவிக்கப்பட்ட பரலோகத்து தர்களால் சூழப்பட்டு, எங்கள் மகத்தான பிரதான ஆசாரியர் மகாபரிசுத்தஸ்தலத்துக்கு எப்பிரவேசித்து, அங்கே தேவனுடைய சந்நிதியில் மனுஷனுக்காகத்தமது ஊழியத்தின் இறுதிகளில் ஈடுபடுகிறார்—விசாரணைத் தீர்ப்பின் வேலையை நிறைவேற்றவும், அதன் நன்மைகளுக்குத்தகுதியானவர்களாகக் காணப்படுகிற அனைவருக்காகப் பாவநிவிர்த்தியைச் செய்யவும்.”

“மாதிரிச் சேவையில், அறிக்கை மற்றும் மனந்திரும்புதலோடு தேவனுடைய சந்நிதிக்கு வந்தவர்களும், பாவபலியின் இரத்தத்தின் மூலம் அவர்களுடைய பாவங்கள் பரிசுத்தஸ்தலத்திற்கே மாற்றப்பட்டவர்களும் மட்டுமே பாவநிவாரணநாளின் சேவையில் பங்குகொண்டார்கள். அதுபோல இறுதியான மகாபாவநிவாரணத்தினதும் விசாரணை நியாயத்தீர்ப்பினதும் நாளில் பரிசீலிக்கப்படுகிற வழக்குகள், தேவனுடைய ஜனங்கள் என்று அறிக்கையிடுகிறவர்களுடையவைகளே. துன்மார்க்கரின் நியாயத்தீர்ப்பு தனித்தும் வேறுபட்டதுமான ஒரு கிரியையாக இருந்து, பின்னான ஒரு காலத்தில் நடைபெறுகிறது. ‘நியாயத்தீர்ப்பு தேவனுடைய வீட்டிலே ஆரம்பிக்கவேண்டும்; அது முதலில் நம்மிடத்தில் ஆரம்பித்தால், சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களின் முடிவு எப்படியிருக்கும்?’ 1 பேதுரு 4:17.”

பரலோகத்தில் உள்ள பதிவுப் புத்தகங்களில், மனிதர்களின் பெயர்களும் செயல்களும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன; அவைகளே நியாயத்தீர்ப்பின் தீர்மானங்களை நிர்ணயிக்கின்றன. தீர்க்கதரிசியாகிய தானியேல் கூறுகிறான்: “நியாயத்தீர்ப்பு அமர்த்தப்பட்டது, புத்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன.” அதே காட்சியை விவரிக்கும் வெளிப்படுத்துபவர் மேலும் கூறுகிறார்: “வேறொரு புத்தகமும் திறக்கப்பட்டது; அது ஜீவபுத்தகம்; புத்தகங்களில் எழுதப்பட்டிருந்தவற்றின்படி, அவரவர் செயல்களுக்கேற்றவாறு மரித்தோர் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டார்கள்.” வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:12.

“ஜீவப்புத்தகத்தில்தேவனுடைய சேவைக்கு எப்போதாவது நுழைந்த அனைவரின் பெயர்களும்கூறியுள்ளன. இயேசு தமது சீஷர்களிடம்: ‘உங்கள் பெயர்கள் வானத்தில்கூறப்பட்டிருக்கிறதினால் சந்தோஷப்படுங்கள்’ என்று கூறினார். லூக்கா 10:20. பவுல், தமக்குச் சத்தியமாக உழைத்த உடனுழைப்பாளிகளைப்பற்றி, ‘அவர்களுடைய பெயர்கள் ஜீவப்புத்தகத்தில்கூறியிருக்கின்றன’ என்று குறிப்பிட்டுகிற பிலிப்பியர் 4:3. தானியேல், ‘இப்படிப்பட்டதுன்பக்காலம் ஒரு போதும்கூறியிருந்ததில்லை’ எனும் காலத்தை நோக்கிப்பார்த்து, தேவனுடைய மக்கள் ‘புத்தகத்தில்கூறப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொருவரும்’

வி டு வி க்கப்படு வார்கள் என்று அறி வி க்கி றார். மேலு ம், வெளிப்படு த்தி னவர், 'ஆட்டு க்கு ட்டி யி ன் ஜீ வப் பு த்தகத்தி ல் எழு தப்பட்டி ரு ப்பவர்கள்' மட்டு மே தேவனு டைய நகரத்தி ல் பி ரவேசி ப்பார்கள் என்று கூ று கி றார். தானியேல் 12:1; வெளிப்படு த்தல் 21:27."

"'நினைவின் புத்தகம்' ஒன்று தேவனுடைய சந்நிதியில் எழுதப்படுகிறது; அதில் 'கர்த்தருக்குப் பயந்து, அவருடைய நாமத்தைச் சிந்தித்தவர்களின்' நற்செயல்கள் பதிவாகியுள்ளன. மல்கியா 3:16. அவர்களுடைய விசுவாசத்தின் வார்த்தைகளும், அன்பின் செயல்களும், பரலோகத்தில் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இதையே நேகேமியா சுட்டிக்காட்டி, 'என் தேவனே, என்னை நினைத்தருளும்; ... என் தேவனுடைய ஆலயத்திற்காக நான் செய்த என் நற்செயல்களை அழித்துப்போடாதேயும்' என்று கூறுகிறார். நேகேமியா 13:14. தேவனுடைய நினைவுப் புத்தகத்தில் ஒவ்வொரு நீதிக்கிரியையும் அழியாமற்ப் பதியப்படுகிறது. அங்கே எதிர்த்துத் தள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு சோதனையும், ஜெயிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு தீமையும், இரக்கமிகு மென்மையோடு பேசப்பட்ட ஒவ்வொரு சொல்லும், உண்மையோடு வரலாற்றுப் பதிவாக எழுதப்படுகின்றன. மேலும் கிறிஸ்துவினிமித்தம் சகித்துக்கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு தியாகமும், ஒவ்வொரு வேதனையும் துக்கமும் பதிவாகின்றன. சங்கீதக்காரன் இவ்வாறு கூறுகிறான்: 'என் அலைச்சல்களை நீ எண்ணுகிறாய்; என் கண்ணீரை உமது குடுவையில் சேமித்தருளும்; அவை உமது புத்தகத்தில் இல்லையோ?' சங்கீதம் 56:8."

மனிதரின் பாவங்களுக்குமான ஒரு பதிவும் உண்டு. "நல்லதாயிருந்தாலும் தீயதாயிருந்தாலும், ஒவ்வொரு இரகசியமான காரியத்துடனும் தேவன் ஒவ்வொரு செய்கையையும் நியாயத்தீர்ப்பிற்குள் கொண்டுவருவார்." "மனிதர் பேசும் ஒவ்வொரு பயனற்ற வார்த்தைக்காகவும், நியாயத்தீர்ப்புநாளில் அவர்கள் கணக்குக் கொடுப்பார்கள்." இரட்சகர் சொல்லுகிறார்: "உன் வார்த்தைகளினால் நீ நீதிமானாக்கப்படுவாய்; உன் வார்த்தைகளினால் நீ குற்றவாளியாகத் தீர்ப்பளிக்கப்படுவாய்." பிரசங்கி 12:14; மத்தேயு 12:36, 37. தவறாத பதிவில் இரகசியமான நோக்கங்களும் உந்துதல்களும் வெளிப்படுகின்றன; ஏனெனில் தேவன் "இருளில் மறைந்திருக்கும் காரியங்களை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இருதயங்களின் ஆலோசனைகளை வெளிப்படுத்துவார்." 1 கொரிந்தியர் 4:5. "இதோ, அது எனக்கு முன்பாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது; ... உங்கள் அக்கிரமங்களும், உங்கள் பிதாக்களின் அக்கிரமங்களும் ஒன்றாயிருக்கின்றன என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்." ஏசாயா 65:6, 7.

"ஒவ்வொரு மனிதனின் கி ரியையு ம் தேவனு டைய மு ன் வி சாரணைக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டு , வி சு வாசமோ அவி சு வாசமோ என்பதற்கேற்ப பதி வு செய்யப்படு கி றது . பரலோகப் பு த்தகங்களில் ஒவ்வொரு பெயரு க்கு ம் எதி ரே, ஒவ்வொரு தவறான வார்த்தையு ம்,

ஒவ்வொரு சுயநலச் செயலும், நிறைவேற்றப்படாத ஒவ்வொரு கடமையும், ஒவ்வொரு இரகசியப்பாவமும், அதனுடன் ஒவ்வொரு வஞ்சகமான போலி த்தனமும், பயங்கரமானதுல்லியத்துடன் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பரலோகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட எச்சரிக்கைகளோ கண்டனங்களோ புறக்கணிக்கப்பட்டவையாக இருந்தாலும், வீணாக்கப்பட்ட நேரங்களும்கூட, பயனுற்றப் பயன்படுத்தப்படாத வாய்ப்புகளும், நன்மைக்காகவோ தீமைக்காகவோ செலுத்தப்பட்ட செல்வாக்கும்கூட, அதன் தொலைவான விளைவுகளுடனே, அனைத்து மீபதிவு செய்யும் தூதனால் நாளேடாகச் சுவடிப்படுகின்றன.

மனிதரின் குணநலன்களும் வாழ்க்கைகளும் நியாயத்தீர்ப்பில் சோதிக்கப்படுவதற்கான அளவுகோல் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணமே ஆகும். ஞானி இவ்வாறு கூறுகிறார்: "தேவனைப் பயந்து, அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்; இதுவே மனிதனுடைய முழுக் கடமை. ஏனெனில் தேவன் ஒவ்வொரு கிரியையையும் நியாயத்தீர்ப்புக்குள் கொண்டு வருவார்." பிரசங்கி 12:13, 14. அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபு தமது சகோதரருக்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்: "சுதந்திரப் பிரமாணத்தினாலே நியாயந்தீர்க்கப்படப்போகிறவர்களைப்போலப் பேசுங்கள், அப்படியே செய்யுங்கள்." யாக்கோபு 2:12.

நியாயத்தீர்ப்பில் 'தகுதியானவர்களாக எண்ணப்படுகிறவர்கள்' நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலில் பங்குகொள்வார்கள். இயேசு கூறினார்: 'அந்த உலகத்தையும் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலையும் அடையத் தகுதியானவர்களாக எண்ணப்படுகிறவர்கள், ... அவர்கள் தூதருக்குச் சமமானவர்கள்; மேலும் அவர்கள் உயிர்த்தெழுதலின் பிள்ளைகளாயிருக்கிறபடியால் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறார்கள்.' லூக்கா 20:35, 36. மேலும் அவர் மறுபடியும், 'நன்மை செய்தவர்கள்' 'ஜீவனுக்கான உயிர்த்தெழுதலுக்குப்' புறப்படுவார்கள் என்று அறிவிக்கிறார். யோவான் 5:29. 'ஜீவனுக்கான உயிர்த்தெழுதலுக்குத்' தகுதியானவர்களாக எண்ணப்படுகிற அந்த நியாயத்தீர்ப்புக்குப் பின்னரே நீதிமானான மரித்தோர் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார்கள். ஆகையால், அவர்களுடைய பதிவுகள் ஆராயப்பட்டு அவர்களுடைய வழக்குகள் தீர்மானிக்கப்படும்போது, அவர்கள் அந்த நியாயாசனத்தின் முன் உடலுற நேரில் இருப்பதில்லை.

"அவர்களுக்காக தேவனுடைய சந்நிதியில் அவர்களுடைய சார்பாக வேண்டிக்கொள்ளும் வழக்கறிஞராக இயேசு தோன்றுவார். 'யாராவது பாவஞ்செய்தால், பிதாவினிடத்திலிருந்து நீதிமானாகிய இயேசு கிறிஸ்து எனக்காக ஒரு பரிந்துரைப்பவர் உண்டு.' 1 யோவான் 2:1. 'ஏனெனில் கிறிஸ்து உண்மையானவற்றின் நிழல்களாயிருக்கிற கையால் செய்யப்பட்ட பரிசுத்தஸ்தலங்களில் பிரவேசிக்காமல், இப்போது நமக்காக தேவனுடைய சந்நிதியில் தோன்றும்படியாக

பரலோகத்தி லேயே பி ரவேசி த்தார்.' 'ஆகையால், தம்மு லமாக தேவனிடத்தி ல்சேரு கி றவர்களு க்காக அவர் எப்பொழு து ம் பரிந்து ரைக்க உயி ரோடி ரு க்கி றபடி யி னால், அவர்களை மு ற்றி லு இரட்சி க்க வல்லவராயி ரு க்கி றார்.' எபி ரெயர் 9:24; 7:25."

"நியாயத்தீர்ப்பில் பதிவுப் புத்தகங்கள் திறக்கப்படும்போது, இயேசுவின்மேல் விசுவாசம் கொண்டிருந்த அனைவரின் வாழ்க்கையும் தேவனுக்கு முன்பாக மறுபரிசீலனைக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. பூமியின்மேல் முதலில் வாழ்ந்தவர்களிடமிருந்து தொடங்கி, நம்முடைய வழக்கறிஞர் ஒவ்வொரு தொடர்ந்து வந்த தலைமுறையினரின் வழக்குகளையும் முன்வைத்து, இறுதியில் உயிரோடிருக்கிறவர்களுடன் நிறைவு செய்கிறார். ஒவ்வொரு பெயரும் குறிப்பிடப்படுகிறது; ஒவ்வொரு வழக்கும் நெருக்கமாக ஆராயப்படுகிறது. சில பெயர்கள் ஏற்கப்படுகின்றன, சில பெயர்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. பதிவுப் புத்தகங்களில் மனந்திரும்பப்படாததும் மன்னிக்கப்படாததுமான பாவங்கள் யாரிடத்தில் மீதமாயிருக்கின்றனவோ, அவர்களின் பெயர்கள் ஜீவப் புத்தகத்திலிருந்து அழிக்கப்பட்டுவிடும்; அவர்களின் நற்செயல்களின் பதிவு தேவனுடைய நினைவுப் புத்தகத்திலிருந்து நீக்கப்படும். கர்த்தர் மோசேயிடம் அறிவித்தார்: 'எனக்கெதிராகப் பாவஞ்செய்தவனையே நான் என் புத்தகத்திலிருந்து அழித்துப்போடுவேன்.' யாத்திராகமம் 32:33. மேலும் எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசி சொல்லுகிறார்: 'நீதிமான் தன் நீதியைவிட்டு விலகி அக்கிரமத்தைச் செய்தால், ... அவன் செய்த அவன் நீதியான செயல்களெல்லாம் நினைவுகூரப்படமாட்டாது.' எசேக்கியேல் 18:24." மாபெரும் போராட்டம், 479-483.

இந்தத் தொடரின் அடுத்த கட்டுரையில் இந்த ஆய்வை நாம் தொடர்ந்து, எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்போம்.